

కవితా కౌముది

బతుకు ముఖచిత్రం

బండాని రాజ్ కుమార్

సొక్క నిదురలో...

పల్లెరుగాయల పరుపు మీద పెయ్యిగందకుండ అటీటు బొర్లుతొంటె
నీ కలలకు నెత్తురు మరకలేమన్న అంటుకున్నయో..ఎందో ?
పాలలో నీళ్లెక్క కల్పిపోతవని సూశినోల్లందరు మొకబిల్లబడుతొంటె సంబురమైతొంటది
సూశీసూడంగనే గిచ్చిగాయంబెట్టుకునుడు కొత్తగాదని గులిగేటోల్లుంటరు
నపరింత సుంచుకుంట పంచుకుతిన్న దృశ్యాలే తెరముందు తైత్కలాడుతయి
తెరెనక భాగోతాల సంగతి..దినాం శాటల నిప్పులుజెరిగినట్టేనని గుసగుసలాడుతరు

ఎంగిలి మెతుకులు గతుకుడు

పందిరిగుంజకు తీగల్లుకున్నట్టు పాయిరంగ అమురుకునుడు
మొగలి పొట్టెల వొసన గుప్పుమనుడు
పూతేనె సంబురొల్ని ఉయ్యాలగట్టి జోకొట్టుడు
మందపు చర్లం కింద పల్లని యేరు పారుడు..ఎటమటమైతే పోటెత్తుడు
మొసమొరక అవుగోలిచ్చుడే బతుకని సరివెట్టుకునుడు
అంతా....ఓ లీలగా కండ్లముందు బొమ్మగడుతొంటయి

లడయిలెన్నిజేసినా..

అక్కెరకు వుసిగొల్వే ఉపాయాలేనని తేటతెల్లమైతది
ఎంత జిద్దుజేశినా గుప్పిటబట్టుకుని కూసున్న బతుకుముఖచిత్రం నిత్తె కొట్టాటేనని ఖరారైతది
సింగిడి రంగుల పరదా మాటున నలిగే చీకటి బతుకుల చిక్కుల పాయల్లో ఎడబాయని
ఊగిసలాట తప్పదని మతిలబడుతది
రంగమెక్కి మనమెన్ని చిందులు తొక్కినా
కొస్సుకు బొంకిచ్చి బోల్లిచ్చే ఉశ్కెతప్పెడిగాళ్ల పెడమాటకాలతనాలే నెగ్గుకొత్తంటయి.

****

దహించేస్తా..!! సుజాత పి.వి.ఎల్

నీ మాటకై
అలమటించే నేను
ఒక్క మాటతో
ఉప్పెనై ముంచెత్తివు
కన్నీరు మున్నీరవుతున్న
నన్ను చూసి విరగబడి విర్రవీగావు..
నిస్సహాయురాలిని చేసి నిందించావు..
నువ్వేనా జీవితం
అనుకున్న నా గుండెకు
ఎడారి సెగలను చూపించావు
ఇదేమని ప్రశ్నించిన నన్ను
ఆరడుగుల నేలలో నన్నుంచి
మాడడుగుల దూరంలో నిలుచుని
చోద్యం చూస్తున్నావు!
నిన్ను వెళ్తున్న అవని నవ్వుతోంది
నీ నటనని చూసి..
తలెత్తి ఒక్కసారి చూస్తే
తెలుస్తుంది ఆకాశం నీపై
విరుచుకుపడ్డానికి
ఎంత సిద్ధంగా ఉందో!
నా ఉసురు నీకు
వీడ్కోలు పలికే లోవే
నా ముందునుండి వెళ్ళిపో..!
నేను శవమై పూర్తిగా
దహనమవ్వక ముందే
నెమ్మదిగా జారుకో
లేదంటే..శవమై నిన్ను
దహించేస్తా..!!

★★★★

చూపుల రూపాలు అల్లూరి గాలీలక్ష్మి

మౌనంలో చూపులు మానవ రూపం దొర్లి
మనుషుల్ని ఆప్యాయంగా అలమకుంటై
అవి కళ్ళతోనే అభిమానంగా పలకరిస్తాయి

కొన్ని దూరం నుంచే చేతుల్తో ఆకాశానికి ఎత్తితే
కొన్ని దగ్గరగా వచ్చి స్నేహంగా హత్తుకుంటాయి
కొన్ని తూపులల్లే చురుక్కున మండి
ఆపై కఠినమైన కంటకాల్లా గుచ్చుతుంటై

కొన్ని వొత్తుల్నొచ్చి కురిపిస్తుంటాయి
కొన్ని మనల్ని కెమెరాలా ఫోటోలు తీస్తే
కొన్ని అసూయతో అసహనం చిందిస్తాయి

కొన్ని జల్లుల్లా అభిమానం కురిపిస్తే
కొన్ని చిరునవ్వుతో స్నేహాభిషేకం చేస్తాయి
కొన్నిస్కాన్ చేసి లికార్డు చేస్తున్నట్టుంటై

అల్లిబల్లిగా అలా తొకి పోతుంటాయి కొన్ని
ఆగి నిద్రించి హాయిగా నవ్వుతాయి కొన్ని
కొన్ని పాపాయిల్లా ముట్టుకుని పారిపోతుంటే
కొన్ని పరకాయించి చూసి దూరంగా నిలుస్తాయి

ఆఖర్లు నోరు విప్పగానే ఊహల తెరలు తొలగిపోయి
నడుస్తున్న కథా చిత్రాలు మొత్తం మారిపోతాయి
అపుడు కొత్త ప్రపంచాలు ఆవిష్కృతమై
కొనసాగుతై...

****

రసరేఖలు

శ్రీధర్ బచ్చాటి

అడుగులెన్నడు తిన్నగా పడవిదేమి?
 ఎప్పుడును తడబడి దొరి తప్పుచుండు
 తిరిగి సరియైన బాటపైనరుగుచుండు
 మనసెరుంగదో సరియైన మార్గమేదో!

మనసెరుంగును సరియైన మార్గమేదో
 తెలియు వేరొక గమ్యము వలయునంచు
 ఎదురుకొను రెండు మార్గమ్ములెడద యందు
 ఓటమేలనో కోరిన వాటికెప్పుడు!

మనుజులెల్లరునొక్కటే మార్గమందు
 అరుగవలెనని నిర్ణయమైనదిచట
 ఎవ్వరి పథముల నిర్ణయించిరెప్పుడు?
 ఏది సక్రమమో మార్గమేది కాదు?

పదుగురనుసరించెడు బాట పాటియైన
 నేటిదొక బాట నిన్నటి బాట వేరు
 వేరుదేశమ్ములందుండు వేరు తీర్లు
 ఏది సరియైనదో మరి యేది కాదో!

విప్రమాణము మదిని శౌశించుచుండు
 దొనికే ప్రమాణమెటులాధారమయ్యె?
 అఖిలజనులకు వర్తింపనట్టి దొరి
 తలప కొందరికే శిరోధార్యమేల?

COMMENTS